

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נזיר דף ז.

מה הדין בנזירות דלהלן? [תוד"ה והתניא].

מה הדין בגילוח	לכמה זמן הנזירות		
מגלח כל לי יום	לי יום	א. אחת גדולה, אחת קטנה, מכאן ועד סוף העולם ¹	נזירות לזמן
זמן הדרך פחות מלי יום - ואח"כ מגלח זמן הדרך יותר מלי יום: כמנין הימים - ואח"כ מגלח		ב. מכאן ועד מקום פלוני ²	
מגלח כל לי יום	כל ימי חייו כל לי יום ³	א. כשער ראשי כחול הים	נזירות לכל ימי חייו
ומיקל שערו בתער כאבשלום ⁵	הרי הוא נזיר ארוך - כל חייו	ב. הריני נזיר לעולם ⁴ , או כל ימי חיי	
אסור לגלח כלל ואפי' להקל בתער אסור	הרי הוא נזיר ארוך - כל חייו	ג. הריני נזיר מאה שנה או אלף שנה ⁶	

נזיר דף ז:

המוכר את הבית, לא מכר את הבור והדות, [אפי' שכתב לו בשטר שמוכר לו עומקא ורומא⁷], האם המוכר צריך לקנות בחזרה מהקונה את הדרך לבור והדות?

כשכתב להדיא שלא מוכר בור ודות	בשלא הזכיר בשטר בור ודות	
אין צריך לקנות דרך ⁸	צריך לקנות דרך	לר' עקיבא - מוכר בעין יפה מוכר
אין צריך לקנות דרך	אין צריך לקנות דרך	לחכמים - מוכר בעין רעה מוכר

¹ אלו הנזירות שנזכרו במשנה, ודינם שאינו נזיר עד לי יום, והגם שאמר מכאן ועד סוף העולם, יש לפרש כוונתו שאמר שהנזירות ארוכה וקשה עליו כמו להגיע עד סוף העולם.

² ומיירי שהחזיק בדרך, ולכן מסתבר שכל מה שנזר הוא כדי להינצל מסכנות הדרך, ואין כוונתו לנזירות רגילה דלי יום ולומר שהיא קשה עליו כמו מכאן עד מקום פלוני.

³ פי', הרי הוא כמקבל הרבה מאד נזירות בלא סוף - כיון שאין להם קיצותא, וכל לי יום הוא גומר את נזירותו ומתחיל נזירות חדשה - כל ימי חייו.

⁴ וזה שונה מדין דמכאן ועד סוף העולם דמתניתין, דשאני היכא שאמר "מכאן" שבזה כוונתו לומר שארוכה וקשה עליו הנזירות כמו מכאן ועד סוף העולם, דאם היה רוצה לקבל עליו נזירות ארוכה, לא היה אומר "מכאן", אלא אומר בסתם "הריני נזיר עד סוף העולם".

⁵ וכבר נתבאר לעיל (דף ד: ג') שיטות אחר כמה זמן הוא יכול להקל שערו בתער.

⁶ דהיינו שקיבל עליו נזירות ארוכה יותר מהזמן שמסתבר שיחיה. אכן כיון שהזכיר קיצותא לנדרו, הרי הוא נזירות ארוכה גמורה "נזיר לעולם", ואינו יכול להקל בתער כמו "נזיר עולם".

⁷ מבואר בסוגיא בב"ב (דף סג:): שאין התיבות "עומקא ורומא" שמוסיף המוכר בשטר יתור לשון להודיע שמכר גם את הבור ואת הדות, אלא אפי' שכתב לו "עומקא ורומא" אין הבור והדות בכלל המכירה. ועתה יש לדון כיון שנשארו הבור והדות בחזקת המוכר, האם השאיר לעצמו גם את הדרך מרשות הרבים להגיע אליהם, או שמכר גם את הדרך אליהם, ועתה המוכר צריך לחזור ולקנותם מן הקונה.

⁸ פי', אפי' שסי' לר"ע שמוכר בעין יפה מוכר, ומכר לו את כל הבית כולל את הדרך לבור והדות, מ"מ כשייתר בלשונו וכתב שאינו מוכר את הבור והדות אף שלא היה צריך לכתוב זאת - דגם בסתמא לא נמכרים הבור והדות, ש"מ שבא להודיע בייחוד הלשון שלא מכר גם את הדרך אליהם.